

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“: Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.— za pol leta „ 12.— za tri mesece „ 6.— Za nedeljsko izdajo za celo leto 2-20 za pol leta 2-10

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2-—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno in upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilni račun št. 841.652.

V Galiciji in na Poljskem artiljerijski boji, sicer ničesar posebnega V Karpatih položaj neizpremenjen. — Na padl in protinapadi v Franciji. — Tisza in Burian v avdijenci.

DUNAJ, 22. (Kor.) Uradno se objavlja: 22. januarja, opoldne.

Severno od Visle se je razvil večeraj lahke artiljerijski boj. Naša artiljerija je s posebnim uspehom delovala zlasti v južnem odseku Nide in pri Chocinu, kjer smo večkrat zadeli neko železniško postajo in s tem občutno motili železniški promet Rusov.

Tudi južno od Visle na posameznih delih fronte artiljerijski boj s premenljivo silo. Položaj v Karpatih je neizpremenjen.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 22. (Kor.) Veliki glavni stan, 22. januarja:

Vzhodno bojišče.

V Vzhodni Prusiji je položaj neizpremenjen.

V ozemlju Sauche so naši napadi počasi napredovali.

Vzhodno od Pilice ni ničesar novega.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN, 22. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 22. januarja:

Zapadno bojišče.

Trajno deževje je onemogočilo večje bojne akcije med obrežjem in kanalom La Bassee.

Pri Arras artiljerijski boji.

Enega od predvčerajšnjih osvojenih strelnih jarkov, jugozapadno od Berry au Bac, ki je bil po sesutem zidovju neke tovarne deloma zasut, smo opustili in razstrelili.

Francoski napad severno od Verduna je bil odbit z lahkoto.

Po predvčerajšnjih bojih južno od St. Mihiela so se držali manjši francoski oddelki še nedaleč od naših pozicij. Naš protinapad je očistil ozemlje pred našo fronto do stare pozicije Francozov.

Boj za Croix des Carmes, severozapadno od Pont-a-Mousson, se še nadaljuje. Močni francoski napad na del naše pozicije, ki smo si ga priborili nazaj, je bil odbit s težkimi izgubami za sovražnika.

V Vogezih, severno od Sennheima, so vrgle naše čete sovražnika z višin Hartmannsweiler Kopf in so ujele dva oficirja in 125 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemška letala nad Anglijo.

PARIZ, 22. (Kor.) K poletu zrakoplovov preko Anglije piše »Temps«:

Zrakoplovi niso vdrl v notranjost, ampak so se držali v bližini morja, da najdejo eventualno tamkaj zaščito, kjer jih je veliko težje odkriti kakor nad zemljo. Vožnja zrakoplovov, ki so se po mnenju »Tempsa« dvignili v Cuxhafnu, je bila kljub 500 km dolgotisti dosti manj nevarna kakor mnogo kraja pot do Pariza, ker bi morali zrakoplovi v tem slučaju leteti nad francosko bojno linijo in bi se morali izogniti francoskim obrambnim stražam.

Ravnatelj observatorija v Bourgesu, abé Moreux, piše v »Petit Journalu«: Vremenske razmere omogočajo letalcem, da dospo tudi v zimskem času v Pariz, kakor hitro se dvignejo 2000 metrov visoko. Če letajo ponoči z ugasnjenimi lučmi, jih je zelo težko najti. Ugodni letni čas je za napade zrakoplovov spomlad. Največja ovira je dež. Treba je biti pripravljen na eventualnost napada in ukreniti vse obrambne odredbe.

»Petit Journal« pripominja k temu, da je bil Moreuxov članek spisan že poprej. — Kakor se vidi, se opazovanja našega so-trudnika potrjujejo na žalost način.

Nemški zračni napadi niso bili naperjeni proti utrjenim mestom, temveč proti vasem.

AMSTERDAM, 22. (Kor.) Brzjavka Reutersovega urada protestira proti nemškemu uradnemu poročilu, da so bili zračni napadi naperjeni proti utrjenim mestom. Brzjavka zatrjuje, da so kraji kakor n. pr.: Broncaster, Thornham in Holmas samo vasi, Schecngham in Hunstantom pa samo mala kopališča.

Princ Joahim pruski na potu okrevanja.

BERLIN, 22. (Kor.) Princ Joahim pruski odpotuje jutri na 14 dnevni dopust v Baden-Baden, da se opomore od prestale obolelosti na griži in mrzlični influenci.

Francoski poslanec Engerland vprašal vojno ministrstvo, ako se kazensko zasledujejo sovražni kršitelji narodnega prava.

PARIZ, 21. (Kor.) List »Temps« poroča: Engerland, poslanec iz Calvadosa, je pismeno povprašal na vojnem ministrstvu ako je uvedeno v smislu določil franco-

skega vojaškega kazenskega zakonika kazensko zasledovanje proti onim v poročilu preiskovalne komisije spoznanim povzročiteljem od sovražnika storjenih hudodelstev proti narodnemu pravu, ki so glasom uradnega poročila dognana.

Tisza in Burian v daljši avdijenci.

DUNAJ, 22. (Kor.) Ogrski brzjavni korrespondenčni urad poroča z Dunaja:

Ministrski predsednik grof Stefan Tisza je danes zjutraj prisel v spremstvu ministerialnega tajnika dr. Labinovica na Dunaj. Ministrski predsednik se priglasi tekom dopoldne za avdijenco in bo konferiral z zunanjim ministrom baronom Burianom in avstrijskim ministrskim predsednikom grofom Stürgkhom.

DUNAJ, 22. (Kor.) Cesar je sprejel ob 10 dopoldne zunanjega ministra barona Buriana, ob 11 pa ogrskega ministrskega predsednika grofa Tiszo v daljših avdijenci.

DUNAJ, 22. (Kor.) Ogrski ministrski predsednik grof Tisza je imel popoldne daljšo konferenco z ministrskim predsednikom grofom Stürgkhom. Grof Tisza se je ob 1/5 popoldne vrnil v Budimpešto.

Turčija proti tropsporazumu.

Ruska križarka »Askold« obstreljevala odprta mesta sirjskega obrežja.

CARIGRAD, 22. (Kor.) »Agence Ottomane Milli« doznaje, da je v sredozemskem morju krožeča ruska križarka »Askold« obstreljevala odprta in nezavarovana mesta sirjskega obrežja. Ako najdejo Rusi priliko, store gotovo tudi v Črnem morju isto. Tako postopanje ne more imeti drugih posledic, nego da otomanski narod poplača mlo za drago.

Resno stanje trgovine v Bitolji.

SOLUN, 21. (Kor.) Kakor je povzeti iz poročil iz Bitolja, je stanje tamošnje trgovine zelo resno. Največ trgovin je zaprtih. Težavne odaje zabranjujejo vsaki promet. Veliko oseb, ponajveč mohamedancev, se izseljuje.

Rumunski poslanik v avdijenci pri sultanu.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Rumunski poslanik Manus je izročil danes popoldne sultanu v slovesni avdijenci povodom prestolne menjave v Rumuniji, nova poverilna pisma. Govori, ki so se vršili pri tem izven okvirja navadnih oblik, so napravili v vseh tukajšnjih krogih izvrsten utis.

V svojem nagovoru na sultana je poslanik posebno naglašal, da se je tekom zadnjih dveh let, odkar je v Carigradu, predvsem trudil, da ohrani med obema državama na podlagi lepih, starih obojestranskih simpatij obeh narodov utemeljeno tradicijo obstoječih prijateljskih odnosov.

Poslanik je zagotavljal, da bo delal tudi vnaprej v tem smislu.

V svojem odgovoru je sultan naglašal, da je prepričan, da bo prisrčnost, s katero se obzahuje smrt pokojnega rumunskega vladarja, ki je vedno skrbel za dobre odnose med obema državama, trajala tudi pod novim vladarjem, kraljem Ferdinandom, in se še bolj utrčila.

Lahko ste prepričani, je nadaljeval sultan, da bom po razvoju tradicionalnih simpatij med obema narodoma in po utrditvi prijateljskih odnosov med obema državama stremelca prizadevanja podpiral z vsemi svojimi močmi in da jih bo gojila tudi moja vlada.

Sultan je končno naprosil rumunskega poslanika, naj izroči kralju Ferdinandu njegove pozdrave.

Prepoved izvoza koroze iz Bolgarije.

SOFIJA, 21. (Kor.) »Agence tel. Bulgare« poroča: Da se prepreči špekulacija v trgovini z živilo, posebno z žitom za kruh, je vlada sklenila predlagati prepoved izvoza koroze in naročiti občinskim uradom, da sami določijo cene za različno blago in da se poslužijo nasilnih revizicij proti onim trgovcem, ki bi se brnili, sprejeti te cene. Sicer so bile posebne odredbe sklenjene že od sobranja.

Begunci iz skopskega in veleškega okraja.

SOFIJA, 21. (Kor.) Prefekt iz Strumnice brzjavlja: Iz okrajev Skopje in Vele je prišlo semkaj okoli 1200 beguncev. Pričakuje se nadaljnih 2000. Pri prekoračenju meje ste bili dve skupini beguncev napadeni od srbskih vojakov. Pri bojih, ki so se razvili ob tej priliki, je bilo ubitih 15 beguncev.

Vojna v kolonijah.

Buri porazili pri Cenydasu eno glavnih angleških pozicij.

KAPSTADT, 21. (Kor.) Buri so pod vodstvom Maritza, Compa, Schömana in

Stadtlerja zapustili dne 9. januarja Bideverwoght v smeri proti Nakobu. Dne 14. januarja je bil Comp z velikim poveljstvom in nekaj topovi v Ukamasu, Maritz in Schöman pa v Jeruzalemu in Blydeverwoghtu. Istega dne je zašlo 36 mož vladnih čet pri Langkelpu v neko zasedo in so bili vsi ujeti. Sovražnik je prodril 25 milj proti Cenydasu, napal tu neko glavno angleško pozicijo ter jo ob izgubi 8 mrtvih, 20 ranjenih in več vjetih prisilil, da se je umaknila.

Uspeh avstrijskega in ogrskega vojnega posojila.

DUNAJ, 22. (Kor.) Celokupna svota podpisov na avstrijsko vojno posojilo znaša 2.135.527.300 kron.

BUDIMPEŠTA, 22. (Kor.) Subskripcija na ogrsko vojno posojilo, ki je definitivno zaključena, znaša 1.170 milijonov kron.

Pastirski list grško-katoliškega rumunskega škofa I. Papp-a.

BUDIMPEŠTA, 22. (Kor.) Grško-katoliški rumunski škof Ivan Papp se spominja v svojem pastirskem listu izmenjave pisem med ministrskim predsednikom grofom Tiszo in metropolitom Metianu glede zadržanja rumunskih vojakov in izvajanja nadalje: Ako hočemo iskati in najti krščansko tolažbo, moramo kljub občutnim žrtvam višje ceniti spoštovanje, ki so si ga zaslužili sinovi našega naroda z brezpozgojnim sledenjem vpoklicu pod orožje in s hrabrostjo na bojnem polju.

Škof spominja na priznanje ogrskega ministrskega predsednika glede patrijotičnega Rumunstva in nadaljuje:

V dobrem in slabem hočemo živeti skupno z našimi sodržavljanji. Vsako priznanje pomenja napoved izvrševanja naših upravičenih želja, da se bo, ko se povrne mir, postopalo z nami tako kot z brati, kakor v današnjih težkih dneh.

Papežev dar po vojni prizadetim Poljakom.

KRAKOV, 22. (Kor.) Kakor poroča »Czas«, je podaril papež na posredovanje dunajskega nuncija v roke krakovskega knezoškofa, kneza Sapieha, 10.000 lir za po vojni dogodkih prizadeto poljsko prebivalstvo.

Kardinalski kolegij je podaril v iste svrhe 3000 lir.

Mestna vojna doklada v Sarajevu.

SARAJEVO, 22. (Kor.) Občinski svet je v večerajšnji izvanredni občinski seji sklenil enoglasno, pobirati mestno vojno doklado.

Preganjanje Nemcev na Ruskem.

KOPENHAGEN, 22. (Kor.) Ruski časopisi poročajo iz Kijeva: Oblasti so predložile pripravljala dela za sekvestracijo kijevske elektricitetne družbe, ki se nahaja v rokah nemških podanikov. Premožnje družbe se ceni na 7 milijonov kron.

KOPENHAGEN, 22. (Kor.) Novi guverner v Feodosiji je izgnal vse Nemce v starosti 45—60 let.

Beda in revščina ruskih beguncev iz Azerbejdžana.

KOPENHAGEN, 22. (Kor.) Glasom nekoga pisma, ki ga je naslovil Katolikos Armencev na poslance ruske državne dume, je Dšulfa napolnjena z ruskimi begunci iz Azerbejdžana. Mnogo jih je vsled lakote in mraza poginilo. Beda in revščina sta nepopisni.

Ruski kredit za priprave trgovinskih pogodb.

KOPENHAGEN, 22. (Kor.) Ruska vlada je dovolila za dela za priprave trgovinskih pogodb 104.700 rubljev.

Razredna loterija.

DUNAJ, 21. (Kor.) 40.000 K je zadel srečka št. 53.129, 5.000 K pa št. 56.184.

Žitni trg.

DUNAJ, 22. (Kor.) Z žitom za kruh, ječmenom, koruzo in ovsmo zelo pomankljiva kupčija, komaj vredna, da se jo omeni. Z vsemi drugimi pridelki se je dobro tržiš. Vreme lepo, a mrzlo.

VRATISLAVA, 22. (Kor.) Pšenica 25,50, rž 21,50, oves 20,60.

Papežev ekspoz v konzistoriju.

RIM, 22. (Kor.) Papež je vodil danes konzistorij, v katerem je imel na zbrane kardinale med drugim nagovor, v katerem je izvajal, da je sklical konzistorij radi tega, da odredi s primernimi slovesnostmi vse potrebno glede vatikanskih dijece, med katerimi je nekaj važnih. »Toda predvsem«, je rekel sveti oče, »si ne moremo kaj, da ne bi vam čestitljivi bratje, ki ste zbrani tukaj, ki tvorite še posebno združujočo vez, ki vas veže z nami in ki delite z nami misli in skrb, vili v vaš srca nekaj ene tesnobe, ki greni naš duh.

Zalibog sledi mesec za mesecem, ne da bi se tudi od daleč pojavila nada, da bi ne-

srečna vojna, oziroma krvolitje kmalu prenehalo.

Cetudi nam ni dano, da bi pospešili konec težkega boja, zamoremo vendar vsaj lajšati bolešne posledice vojne.

V to svrhu smo se, kakor vam je znano, trudili mnogo in se bomo tudi še vnaprej, kolikor bo potrebno.

Brezdvomno je dolžnost rimskega škofa, ki je bil postavljen od boga za najvišjega razlagalca in varovalca večnega zakona, da naznani, da ni nikomur dovoljeno, bodisi iz kateregakoli vzroka, da krši pravico; in mi proglašamo to brez vsake ovinka in obžalujemo vsako nepravico, naj pride od katerekoli strani. Toda gotovo ne bi bilo umestno in koristno, da bi se avtoriteta papeža spravljala v konflikte vojskujočih se držav.

Vsakdo, kdor premošljeno sodi, bo takoj uvidel, da mora sveta stolica v tej gigantski borbi, čeprav se nahaja v velikih skrbih, biti strogo nepristranska.

Ker je Pontifex Romanus prvi namestnik Jezusa Kristusa, ki je moral za vse in za vsakega posameznika umreti, mora enakoljubiti vse bojivnike. Ker je dalje skupni oče katoličanov, ima med vojskujočimi se veliko število otrok, za katere vse se mora brigati z isto skrbjo. Zato je potrebno, da ne vidi v njih posebnih interesov, ki jih ločijo, ampak skupno vez vere, ki jih dela za brate.

Če bi delal drugače, bi ne samo stvari miru ne koristil, ampak bi, kar je hujše, sejal sovraštvo proti veri in izpostavil mir in notranjo edinstvo cerkve težki nevarnosti. Cetudi ne držimo z nobeno izmed obeh strank, velja vendar naša skrb obema, ki je tem večja, ker se je bati, da prekorači silovitost napada vsako mero.

Kakor naravno, se obrača naša misel najtrdovratneje tjakaj, kjer je opaziti med sinovi največje ljubezen in češčenje skupnega očeta vernikov in o tem priča tudi, v kolikor se tiče belgijskega naroda, pismo, ki smo je poslali kardinalu Mercierju. Tamkaj apeliramo na čustva človečnosti onih, ki so prekoračili meje nasprotnega naroda in jih rotimo, naj ne uničujejo od njih zasedenega ozemlja več, kakor zahtevajo neobhodno vzroki vojaškega reda in kar je še važnejše, da naj se ne krši brez potrebe čustva prebivalcev glede tega, kar jim je najdražje, kakor glede cerkev, služabnikov božjih, pravice vere in religije.

Kar se tiče onih, katerih domovina je zasedena od sovražnika, razumemo popolnoma, kako težko jim je, biti podložen tujemu gospodarstvu; vendar pa ne bi želeli, da bi jih želja po zopetni dosegu neodvisnosti gnala zlasti k temu, da bi ovirali vzdrževanje javnega reda in tako še bolj poslabšali svoj položaj.

V ostalem, moji častitljivi bratje, kljub dejstvu, da nam je tesno pri srcu in da nas teže velike skrbi, ne smemo zgubiti poguma. Nasprotno! Čim temnejša bo postajala bodočnost, s tem večjim zaupanjem se bomo bližali prestolu milosti, da izprosimo usmiljenje in milost in da najdemo primerna olajšanja.

Papež je zaključil, poudarjajoč potrebo, da se je treba z vednimi in ponižnimi molitvami obračati k gospodu, v prepričanju, da se nič ni zgodilo proti božji volji, če je mir zapustil svet. Bog dopušča, da se pozemska stvarstva, ki so obrnila vse svoje misli na pozemske stvari, kaznujejo med seboj z opustošenjem. Prišli so še drugi dogodki, ki silijo ljudi, da se združijo pod močeno roko božjo, kakor oni zadnjih dni, o katerem vemo vsi, kako strašen in grozen je bil.

Papež priporoča zato privatne in javne molitve in pozivlja k udeležanju obeh pravnih služb božjih, od katerih je določena ona za vso Evropo za dan 7. februarja, za ostali katoliški svet pa za 21. marca.

Papež naznanja, da bo prisostvoval pri spravi daritvi v baziliki sv. Petra in zaključuje z željo, da naj bi bilo s priprošnjo svete Device usojeno svetu, da se zopet vrne mir v Kristusu in se za stalno naseli med človeštvom.

Tako se ne pripravljajo poti za pomirjenje!

Zadnji »Goriški list« priobčuje notico, v kateri pripoveduje, kako je prišel neki slovenski mladenič na goriški magistrat, kjer so ga kar odpravili, češ, da se tam govori samo italijanski! Zabeleživši ta pojav narodne intolerance na goriškem magistratu vprašuje goriški list: »Kam bi prišli, ako bi po raznih slovenskih občinah, kjer imajo opraviti z italijanskimi strankami, postopali na tak način? Tega ne stori, dostavlja, nobeno slovensko županstvo, ker bi to ne kazalo ne omike, ne uljudnega obnašanja.

Posneli smo to več nego opravičeno apostrofo na italijansko adresno, ker tu ožigosano grdo postopanje na goriškem magistratu izvira prav iz tiste stare nedosednosti v vsej italijanski politiki nasproti nam: da zatajujejo nasproti nam prav tiste principe, o katerih zahtevajo, naj jih drugi brezpozgojno spoštujejo napram njim.

Globoko bi bili ti naši Italijani užaljeni, in razkričali bi v ves svet, če bi, recimo, na županstvu v Tolminu, osorno zapodili kakoga Italijana edino zato, ker ne zna italijanski. Nu, Slovenec v Gorici ima menda vsaj toliko pravice kolikor Italijan v Tolminu! In to iz dveh razlogov. V prvo govori že uradna statistika, da je tretjina prebivalstva mesta Gorice slovenske narodnosti — dočim ta statistika v resnici še precej zaostaja za resničnim številom — v drugo pa Gorica ni le glavno mesto dežele, sedež raznih avtonomnih in državnih oblasti, ki jim je poverjena uprava slovenskega dela dežele, marveč je Gorica tudi gospodarsko in kupčijsko središče goriškega dela dežele, dočim ima italijanski del druga svoja manjša središča in so njega gospodarski stiki z Gorico le rahli! A kaj sledi iz vsega tega? Da je mesto goriško z vso svojo gospodarsko inženstveno navezavo na slovenski del dežele. Iz tega pa zopet sledi, da bi morala uprava goriškega mesta že v življenjskem interesu lastnega prebivalstva ohranjati prijateljske odnose s slovenskim elementom v deželi.

Torej vsi, ali prav vsi razlogi govore, da je neuljudnost na goriškem magistratu proti deželanom slovenske narodnosti obsojati strožje; princip dolžne pravice nasproti vsakomur, zdravi egoizem, želja po miru v deželi, ki bi bil v blagoslov za obe narodnosti, in posebno tudi spoštovanje do tistih principov, ki jih Italijani tako slovesno proglašajo, ko gre za njihovo lastno korist!

Te dni smo čitali o nekaj znakih, ki da govore, da se je na italijanski strani v Gorici začelo oglašati izpoznanje o potrebi pomirjenja s Slovenci. Celo o nekaj konkretnih korakih v dosegu te svrhe smo čitali. Povedali pa smo tudi te dni vnovič, da iskreno želimo takega pomirjenja — in to ne le v Gorici, ampak v vseh primorskih pokrajinah. A ravno v interesu uresničevanja te želje moramo tem odkriteje in tem glasneje povedati našim italijanskim so-deželanom, da s takimi čini surove narodne intolerance, kakor je v navadi na goriškem magistratu, se ne pripravljajo poti za pomirjenje.

Domuče vesti.

Smrtna kosa. Osmrtica priobčena v večerajšnjem izdanju našega lista, nas je obvestila, da je v Krilu-Jesenicah v Dalmaciji preminula gospa Marta vdova Kadičeva, rojena Ivanševićeva. Ta smrt je povzela žalost rodbino, ki šteje med najkremeniteje v vsej Dalmaciji, a je tudi v našem mesu široko znana in visoko spoštovana. Brat pokojnice don Frane Ivanšević je državni poslanec, makedonska tna postava, ki pa je ob enem v popolnem skladu z odločno-tjo neustrašenega boritelja za narodna prava. A kdo v Trstu ne pozna brata mu Filipa Ivanševića? Vsako narodno podjetje, vsaka narodna osnova, vsak plemeniti narodni namen — ima v njem moralnega povspesevatelja, propagatorja in — m terjalnega podpiratelja. Kol ko seznamov v darovih v narodne namene v našem Trstu vsebuje želje Filipa Ivanševića! Ob tolikem spoštovanju je sa oobsebi izmrazno tudi iskreno sočutje v dnevi žalosti. Uvražamo je na tem mestu iz vsega srca.

dokler ne proda svojega posestva. Teden dni potem je pa prišel s svojo ženo Marijo — predstavil se je bil Grillijevim že prej za 54letnega Jurija Kramerja iz Rakitovljah v Istri — a pripeljal je bil s seboj na vozičku posteljo s slaminco in vso ostalo posteljnino. Ker mu Marija Grillijeva še ni našla stanovanja, mu je ponudila, naj se z ženo nastani v neki sobici na njenem stanovanju. Kramer je to ponudbo z veseljem sprejel in od tedaj sta on in njegova žena Foska stanovala in jedla pri Grillijevih. Seveda ni Kramer nič plačeval ne za stanovanje, ne za hrano, pa kaj, saj človeku, ki je lastnik 90.000 kron vrednega posestva, se sme že nekaj zaupati! Pa kaj 90.000 kron! Kramer je zakonskima Grillijevima pozeje povedal, da poleg posestva v Pomerju pri Puli poseduje tudi v Petroviji pri Umagu posestvo, ki je vredno 16.000 kron, a v Rakitovljah da ima gozd, ki je vreden 2000 kron, dočim ima njegova žena Foska izterjati svojo doto v znesku 8000 kron. Zakonska Grillijeva bila kar očarana, tako da je Agapit rekel nekoč svoji ženi: »Poglej no, tak kmetavzar, pa toliko denarja!« In Jurij Kramer in njegova žena Foska sta dalje jedla in stanovala pri Grillijevih. Kramerjeva in Grillijeva so postali veliki prijatelji. Nekega dne je Kramer Grillijevima celo obljubil, da ju bo imenovala za svoja dediča in res je nekaj dni pozeje pred tremi prijatelji dal napisati — sam ne zna pisati — oporoko, v kateri zapuščajo po svoji smrti zakonskima Agapitu in Mariji Grilli svoje posestvo v Pomerju pri Puli, ono v Petroviji pri Umagu in gozd v Rakitovljah. Grillijeva sta Kramerju in njegovi ženi še bolj vneto stregla: nele hrano in stanovanje, temveč tudi denarja sta mu dajala: pravi gospodar v njiju družini je bil Kramer, vsaka njegova želja je bila za njiju povlečena: za minole, božične praznike je Grillijeva potrošila preko 60 kron, ker si je Kramer blagovolil izvoliti purana in drugih dragih jedi ter dobrega vina. Med tem je pa imel Kramer vedno opraviti z mešetariji: hotel je prodati posestvo v Pomerju. Nekega dne je povedal Grillijevima, da je slednjič vendar našel poštenega kupca, ki da je že poslal zemljemercu v Pomerje, da zmeri posestvo v svrhu cenitve. Ker ni bilo cel teden potem nobenega glasu o izidu tega merjenja posestva, je Marija Grilli vprašala Kramerja, če je že prišel nazaj zemljemerec, a Kramer ji je rekel, da še ne: »Saj sem vam povedal — je rekel — da je to moje posestvo tako veliko, da ga ni mogoče zmeriti niti v enem tednu!« In Grillijeva mu je verjela. Minole nedelje je pa prišlo na stanovanje Grillijevih do spora med Kramerjem in materjo Marije Grillijeve, Lucijo vdovo Faimanovo, in pri tem je Kramer izgubil svojo običajno hladnokrvnost ter je prijel Faimanovo za vrat in jo stresel. Ta dogodek je pa v Mariji Grillijevi omajal vero v Kramerja. »Ta človek — si je mislila — je pri meni, stanuje pri meni in ukazuje v moji hiši, kakor da bi bila jaz in moj mož pri njem v službi. Trdi, da je velik posestnik in nama je tudi obljubil zlate gradove, a vendar jaz dosedaj nič ne vem o njem!« In šla je k onemu gospodu, o katerem ji je Kramer povedal, da hoče kupiti njegovo posestvo v Pomerju in ga vprašala, če je res poslal zemljemercu v Pomerje. Oni gospod ji je pa povedal, da ga je skušal Kramer zaprositi za posojilo, zatrdil ji mu, da ima v Pomerju veliko posestvo, a ker se je on — dotični gospod — nato informiral v zemljeknjižnem uradu v Puli, je izvedel, da nima Kramer prav ničesar pod soncem in da je le zelo

prebrisan slepar, ki je bil že parkrat kaznovan zaradi sleparije. To je Grillijeva zadelo kakor strela iz jasnega neba. Tekla je domov — bilo je to v torek, dne 19. t. m. — in povedala svojemu možu, kar je bila izvedela. Kaj storiti? Kramer jima je pa dolgovat že preko 2000 kron. Sveta je za je popadla zakonska Grillijeva, ki sta šla nemudoma na policijski komisariat v ulici dei Bacchi in tam povedala prežalostni dogodek. Policija je pa naslednji dan na stanovanju Grillijevih aretirala Kramerja in njegovo ženo Fosko.

Tat. 41-letni pomorščak Gregor Subotić, ki stanuje v ulici della Punta del Forno št. 6, je bil včeraj popoldne ob 2 aretiran v ulici Porporella na zahtevo mornarja Josipa Lapara, ki je vkrcan na parniku „Dolfin“. Josip Lapan trdi namreč, da mu je Subotić iz njegove kajute na parniku „Dolfin“ ukradel zimsko suknjo, par čevljev in novčarke, v kateri je imel 22 kron denarja. Na policijskem komisariatu v ulici della Muda vecchia je Subotić rekel, da je šel na parnik „Dolfin“, ker je kakor mornar mislil, da najde med močtvom prijatelja ali znanca: na parniku, da ni bil v nobenem drugem prostoru, kakor v kuhinji. Njegov obožljivi Lapan je pa rekel da ga je na svoje lastne oči videl v svoji kajuti in da mu je gotovo ukradel navedene predmete, vsled česar so Subotića poslali v spremstvu redarja v zaporo v ulici del Coroneo.

Sanomorni polzkus. Včeraj popoldne ob 3 ureh je neki redar našel na neki klopi v šetališču pri Sv. Andreju približno 20letno lepo oblečeno dekle, ki je bila brez zavesti. Ko se ji je približal, je opazil, da ima levo stran prsi okrvavljeno, a obenem je videl na klopi poleg nje revolver. Obvestil je takoj o tem policijski urad na kolodvoru državne železnice pri Sv. Andreju, odkder so telefoničnim putem pozvali zdravniško in zdravniške postaje. Prišedši na lice mesta, je zdravnik konstatiral, da si je bila nesrečnica izstrelila kroglo iz revolverja proti sebi, a da se je zadelo prsniko, vsled česar si je ranila pluća. Podelil ji je najnujnejšo pomoč in jo dal potem nemudoma prenesti v mestno bolnišnico. Tu je nesrečnica uro pozeje prišla k zavesti in tedaj je povedala, da je 23-letna Klara Mondel, ni pa hotela povedati, kaj jo je privedlo do tega obupnega poskusa. Njeno stanje je opasno.

Umrli so: Prijavljeni dne 22. t. m. na mestnem fizikatu: Erman Brunon, 14 mesecev, ulica del Pozzo di Crosada št. 4; Modic Ana, 2 leti, ulica dell'Ospitale št. 8; Tani Bruno, 7 dni, Vrdela št. 260; Benčić Nerina, 20 mesecev, ulica del Farneto št. 12; Alvin Franciška, 69 let, ulica Chiozza št. 32; Pellegrini Querina, 4 mesece, ulica del Belvedere št. 69; Spanger Anton, 89 let, ulica delle Scuole israelitiche št. 1; Mars Alfred, 5 mesecev, Krištof Kolumbova ulica št. 6; Kobar Anton, 85 let, Rocol št. 442; Vornasim Angel, 65 let, Rocol št. 314; Zuljan Stanislav, 6 let, Rojan št. 165; Klauer Severin, 2 meseca, ulica C. Cancellieri št. 110; Tuljak Esperia, 9 mesecev, Škedenj št. 876. — V mestni bolnišnici dne 19. t. m.: Terpin Kristina, 4 leta; Baxa Ana, 70 let; Cereser Regina, 55 let; Valenšek Marija, 70 let; Radošić Antonija, 42 let; Malini Elizabeta, 32 let.

Vesti iz Gorishe.

Dobrodelen nasvet. Iz bolnišnice v semenišču in na Travniku smejo vojaki ob določenih urah malo ven. Umeje se, da gredo po večini v gostilne. Tu pa se pri-

peji, da kateri vojak ne ve več, kaj govori. Naj jih vojaško povodstvo podučiti, kaj imajo govoriti, kaj ne. To nasvetujemo, da ne bo ovadeb in nesreč.

Ranjeni in bolni vojaki v Gorici. Došli so: Angel Kravos od 97. pešpolka, Ivan Stabon, Edvard Moser, Henrik Podberšič, Peter Gall, Jakob Udin, Anton Zingl, Stefan Mavrič, od 27. polka, Pirošek od 3. polka, Alojzij Rost od 7. polka, Josip Hauswirth od 1. polka.

Včeraj popoldne so pokopali v Gorici škofovoga vojaka Josipa Grudina. Pogreb se je vršil iz nadškofijske palače.

Umrli je v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici Ana Moc iz ulice Skala. V svojem stanovanju je prevrnila uboga starka svetilko ter se pri tem tako opekla, da je podlegla opeklinam.

Umrli je v Gorici v četrti gosp. Franc Pečenko, pomožni uradnik na c. kr. okrajnem glavarstvu. Pogreb se vrši danes ob 10 predpoldne.

Pokojni Pečenko je bil dolgo vrsto let občinski tajnik v Bovcu. Tam je razvijal veliko delavnost; kot praktičen občinski tajnik je sestavil vzorce za razne tiskovine, ki so se potem rabile povsod po občinah. Kot občinski tajnik je dobil tudi odlikovanje. Ko se je preselil v Gorico, je dobil službo na okrajnem glavarstvu v Gorici. Pokojni Pečenko je bil zbog svoje šagavosti in dobrosrčnosti priljubljen mož. Dosegel je starost 59 let. Doma je bil iz Ribemberga. Brat Josip je kavarnar v Gorici. Pokojnik je zaustal udovo, tri sinove in eno hčer. Razžalosčeni Pečenkovi družini naše iskreno sožalje.

Iz Kobarida nam poročajo, da je umrl v sanatoriju v Gradcu kobarški občinski zdravnik dr. Več. V Kobaridu je bil kakih osem let.

Občinska knjižnica v Gorici. Kakor je razvidno iz poročila te knjižnice za lansko leto, je imela čitateljev 2194; prečitanih je bilo 2858 knjig proti 2591 v letu 1913. V gorški občinski knjižnici seveda ni nobene slovenske knjige.

Vreme je spremenljivo. V četrti na primer je bil krasen dan, včeraj jutraj pa so gorški mečani, ki so vstali, videli celo sneg po ulicah in strehah in vreme je ostalo neprijetno.

Z voza je padel Dominik Milocco iz Nogareda ter dobil pri padcu nevarne poškodbe na rokah in nogah. Prenesi so ga v bolnišnico k usmiljenim bratom.

Čebule v vrednosti okoli 100 K je pokradel neki 28letni Badalič na Senenem trgu. Ker pa čebula nima prijetnega duha, je skušal iznebiti se je čimprej, prodal jo je za nekaj kron in potem je šel pit. Ko je pil, so ga prišli in odvedli v zapor.

Na severnem bojišču je padel 23letni Ivan Semulič iz Opuzjegasela. Bil je znan spreten kolesar. Služil je pri artiljeriji. Naj mu bo lahka zemlja!

Elektrika v Furlaniji. Družba »Officine Elettiche dell'Isonzo« preskrbi z elektriko nastopne furlanske občine: Kopriva, Rusci, Krmin, Bračan, Medoja, Bornjan in Mošo. Komisija začne z ogledom teh krajev dne 5. februarja.

ODBOR GOSPA ZA NAŠE VOJAKE NA BOJNEM POLJU.

XXXIII. izkaz darov v denarju:

Gdč. du Bois K 10, baronica Ema Luteroth 200 K, čisti dobiček gledališčne predstave „Klein Elschen“ K 970, gdč. Elferjeva K 10. Dolej je došlo 55980 K 30 vin. Skupaj 57170 K 30 vin.

Moči so se ji polagoma vračale, jela je vstajati po par ur popoldne in nekega dne, ko ji je bilo bolje, se je skušala izprehajati s Karlom po vrtu. Zemlja je bila vsa pokrita z velim perjem. Previdno je stopala korak za korakom in se je, oprta na Karla, neprenehoma smehljala.

Šla sta do terase. Tam se je počasi vzravala in je položila roko k očem, da je bolje gledala. Zrla je daleč, daleč tja ven. Videti je bilo samo zrak in pokrajino. Tam na obzorju je gorelo nekaj ognjev. Bili so gotovo pastirji, ki so pekli krompir.

»Utrudiš se, dušica!« je dejal Bovary. Previdno jo je odvedel v utico.

»Sedi tu na klopico, to ti gotovo dobro dene.«

»O ne, ne tja!« je dejala z enoličnim glasom.

Onesvestila se je in zvečer se je pojavila bolezen iznova, samo da ni bilo znakov in da so bili vsi pojavi bolj zapleteni. Čutila je bolečine pri srcu, v prsih, in je tožila o glavobolu ter da jo trže po udih. Večkrat je bljuvala, kar je smatral Karel za začetek raka.

In pri vsem tem se je revež nahajal v denarni zadregi!

(Dalje.)

CEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 stot. besedo. Masno tišane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Dve postelji, vzmeti, nove žimnice K 86. — Polna spalna soba z žimnicami K 290. — Via Fondera 12, I. 2318

Gostilna v ulici San Marco št. 35, toči kraški teran prve vrste po kron 104 ter vi-pavška in istrska vina. 1229

Pertot, urar, ulica Stadion št. 2611 16

Štedilne družinske peči za pečenje kruha itd. po K 750, medena obešala za zavese K 350, prodaja CESCO, Trst, ul. Caserma št. 14. 29

Postrežnica za pisarno ali pri mali družini. Iščemo službo od 8 in pol jutraj do 2 popoldne. Prijazne ponudbe pod »Štefanja« na Ins. odd. Edinosti. 108

Išče se gospodično za tobakarno. Rojan, ulica Mon'orsino, VIVODA. 34

Iščem bukca, če mogoče izurjenega za trgovinovega defeta. Prednost imajo oni ki govorijo slovensko in nemško. Ponudbe pod »Deček« na Ins. odd. Edinosti. 85

Ženska išče kakršnosobodi službo. Naslov: Via della Scalinata št. 28, I. nad. 104

Ženitbena ponudba. 30 leten dr. poduradnik se želi, radi nje, tem potom seznaniti s pošteno gospico, lepe zunanosti in nekoliko premožnjem v svrhu ženitbe. Tajnost zaamena. Le resne ponudbe s sliko je pošiljati pod poštno ležečo »Pomlad 30«, glavna pošta Trst. 37

Hranilnica in posojilnica v Trebčah registrirana zadruga z neomejeno zavezo

VABILO

izvanredni občni zbor ki se bo vršil

v nedeljo, dne 31. januarja 1915 ob 10. predpoldne (po sv. maši) v prostorih »Gospodarskega društva v Trebčah.

DNEVNI RED:

- 1) Razdružba in likvidacija zadruga.
- 2) Volitve likvidacijskega odbora.
- 3) Stučajnosti.

TREBČE, dne 23. januarja 1915.

Hranilnica in posojilnica v Trebčah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo.

Anton Kraj I. r. Luka Kraj I. r.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen po § 32 razdružnih pravil, se vrši drugi v nedeljo 21. februarja 1915 ob 10 ur predpoldne (po sv. maši) v istih prostorih in z istim dnevnim redom, ki pa je sklepčen s vsakim številu zadržnikov.

UMETNI ZOBJE

PLOMBIRANJE ZOBOV, IZDIRANJE ZOBOV : BREZ BOLEČINE :

Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER

ZOBOZDRAVNIK KONC. ZOBN. TEHNIK

ULICA CASERMA, 13 II. nad.

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznana je pošiljati »Insratnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Franciška št. 29

VELIKAZALOGA

žita, moke, riža, otrobov, fižola, ovsu ter koruze, in koruzne moke

Po ugodni cenil se vdobi

Ulica Koroneo 13 - TRST - Via Coroneo 13

Se toplo priporočam

R. GAMBEL

Telefon 24-03. lastnik.

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

»Pazite, da je ne vzbudite!« je dejal Bovary s tihiim glasom. »Toda ne samo ljudje,« je nadaljeval le-karnar, »so podvrženi takim anomalijam, temveč tudi živali. Saj poznate rastlino Napeta cataria in njen upliv na mačke. Za druge primere ne morem jamčiti osebno. Neki gospod Bridoux, eden izmed mojih prijateljev, bivajoč v ulici Malpalu, ima psa, ki ga popadajo krčji, ako mu kdo pokáže tobakno dozo. Ta poizkus napravil včasih pred svojimi prijatelji. To je izredno čudno, kajne?«

»Gotovo,« je dejal Karel, ki ga ni niti poslušal.

»To je dokaz,« je nadaljeval Homais in se je pri tem smehljajal samozavestno, »da je naše živčevje zelo raznovrstno. Vaša soproga se mi je zdelo že od nekdaj nervozna in razburljiva ženska. Zato ljubi prijatelji, bi vam ne svetoval običajnih zdravil, ki sicer odstranijo znake, ki pa še bolj škodujejo živčevju. Ne, nikakršnih

zdravil. Telesna in duševna dijeta, to je vse. Kvečjemu par pomirjevalnih sredstev. Ali ne menite, da bi se dalo uplivati na njeno domišljijo?«

»Toda kako?« je vprašal Bovary.

»Da, to je vprašanje! That is the question! kakor sem nedavno čital v nekem listu.«

Ema se je medtem prebudila in je zavpila prestrašeno: »In pismo? In pismo?« Menila so, da fantazira. Govorila je še nadalje v mrzlici, in po polnoči se je pojavila takozvana živčna mrzlica.

Trinštirideset dni se Karel ni umaknil od njene postelje. Puščal je v nemar vse svoje bolnike, komaj da je spal, vedno ji je tipal žilo in jo je ovijal v mrzle obkladke. Justina je pošiljal celo v Neufchatel po led. Če se mu je med potom stopil, ga je poslal iznova tja. Pozval je k bolnici doktorja Caniveta, da celo doktorja Lariviera, svojega starega profesorja. Bil je ves obupan. Najbolj ga je vznemirjala bolnična popolna brezčutnost. Ni več govorila, ni čula ničesar, zdela se je kakor brez občutkov, kakor da bi duh in telo popolnoma počivala.

Proti koncu oktobra je ozdravila vsaj toliko, da je lahko sedela na postelji, naslonjena na blazino. Karel je jokal, ko je zavžila svoj prvi kruh s surovim maslom.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenca

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvladovati se bolezninogo zdravit.
2. Osebe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušičji, katerim Sirolin znatno olahča naduha.
4. Škrofučni atroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dobi v vsaki lekarni po K. 4.-

DANES sobota, v „Hotelu Balkan“ v Trstu kot specialiteta domače jetrance in plučnice.